

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 50

**Presidència
de l'Honorable Sra. Catalina Mercè Amer i Riera**

Sessió celebrada dia 12 de març del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 463/03**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim de derivats del petroli. 754
 - 2) **RGE núm. 465/03**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge. 760
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyores diputats. Començarem aquesta sessió d'avui i demanaria en primer lloc si es produeixen substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí Sr. Presidenta, Margalida Capó substitueix Antoni Pastor.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Josep Juan Cardona substitueix Antoni Mari Calbet.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Cecili Buele substitueix Bosco Gomila.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón substitueix Antoni Diéguez.

LA SRA. PRESIDENTA:

1) Proposició no de llei RGE núm. 463/03, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim de derivats del petroli.

Passam idò al primer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la proposició no de llei RGE núm. 463 de l'any 2003, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a seguretat en el transport marítim dels derivats del petroli. Per a la seva defensa té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, el diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La catàstrofe provocada per l'enfonsament del petrolier Prestige i totes les conseqüències d'ordre ecològic i econòmic també que afecten tota la cornisa cantàbrica i el sud de França, com a mínim, han posat en evidència alguna sèrie de problemes de deficiències en el transport marítim d'hidrocarburs i també una sèrie de deficiències en els mitjans que es disposen per part dels estats, concretament per l'Estat espanyol, per fer front a aquests problemes i a possibles catàstrofes que es puguin produir per accidents marítims.

La veritat és que en el tema del Prestige ha fallat quasi tot, no només han fallat els responsables polítics que en bona part es trobaven de caceres, sembla una mica com en èpoques anteriors, les famoses *cacerías del Pardo*. Però això no és més que una anècdota, una anècdota molt significativa, però una anècdota. Allò que és realment preocupant és veure que no hi ha mesures ni internacionals, ni dels estats que garanteixin la seguretat del transport dels derivats del petroli, ni tampoc una reacció ràpida en el cas d'accidents tan terribles i tan indesitjables com ha estat el del petrolier Prestige. Com deia, ha fallat quasi tot, des de les decisions polítiques que no es prengueren encertadament i ara en la distància veim que en

l'opció d'enfonsar-lo a una gran profunditat va ser la pitjor de les decisions que es podien prendre, però els mitjans han quedat absolutament en evidència.

És a dir, fallaren els remolcadors que existien de l'Estat espanyol, encara que privatitzats, varen haver de recórrer a remolcadors d'altres països, en el nostre país no hi ha vaixells preparats per extreure el petroli, també s'ha hagut de recórrer a altres països i també al final quan es produeix l'enfonsament d'aquest vaixell i a pesar d'allò que havien dit alguns suposats experts que el combustible es solidificaria i no hi hauria vessaments, aquestes es seguien produint i l'única mesura eficaç que s'ha pogut adoptar també ha estat amb l'ajuda i la participació d'un país com França que ha aportat el batiscaf Nautilus, per cert, s'havia ofert abans la seva participació i no havia resultat convenient pel Govern de l'Estat espanyol. I ja dic, aquesta ha estat l'única mesura eficaç que s'ha pres. Ja dic, han fallat tots els sistemes que hauria de disposar un estat modern, un estat que té tants de quilòmetres de costa i que hi ha tan de trànsit de petrolers per les seves costes.

Però segurament la sensibilitat que s'ha produït pel cas del Prestige ha fet que sortissin, que tenguessin més publicitat, estudis que es feien sobre altres problemes del transport marítim de derivats del petroli i així s'ha fet públic i s'ha pogut tenir coneixement d'un estudi fet entre altres per la Universitat Politècnica de Barcelona allà on es demostra que cada any unes 2.000 tones de derivats del petroli s'aboquen prop de les costes de Catalunya i Balears. Són unes dades realment important, molt preocupants i que deixen ben clar que no hi ha uns controls suficients sobre l'activitat dels vaixells que transporten petroli per la mar, per qualsevol, però en concret per la mar Mediterrània i per les proximitats de les nostres Illes.

La proposició que presentam avui que és d'alguna manera parcial, aborda alguns dels problemes d'aquest transport marítim de derivats del petroli, sens dubte no són tots els que hi ha, però proposen tres punts que pensam que servirien per donar major seguretat per evitar accidents i catàstrofes com la que s'ha produït darrerament. Els tres punts que proposam un va dirigit a l'àmbit internacional, nosaltres pensam que des de les institucions internacionals, en concret des de la Unió Europea, s'haurien d'adoptar mesures que comportin exigències clares de modernitat dels vaixells que transporten petroli, de seguretat i que no es permeti la navegació i el transport dels vaixells que no reuneixin aquestes condicions. També l'establiment de protocols estrictes d'inspecció i control del transport dels derivats del petroli i creació de sistemes eficaços de seguiment i informació del trànsit marítim, així com la creació d'una agència europea de seguretat marítima.

Pel que fa més concretament a les nostres Illes, donat que hi ha constància que els vaixells que arriben als ports de les nostres Illes, en molts de casos no compleixen les mínimes prescripcions tècniques necessàries perquè sigui un transport segur, que també s'asseguri que l'arribada a les nostres Illes dels combustibles sigui mitjançant vaixells que reuneixin les condicions. Aquest punt és l'únic que tenim coneixement que s'han començat a produir actuacions. Quedaria al marge, no estava en el nostre punt però hi té relació i convé dir-ho també,

és que l'absència de plans d'emergència per si hi hagués accidents en els nostres ports, no existeixen per part de les autoritats responsables del Govern central, a pesar que des del Govern de les Illes Balears sí s'han fet estudis, hi ha hagut actuacions, però qui té la responsabilitat última i les competències no ha actuat en aquest sentit.

I l'últim està adreçat al Govern de l'Estat perquè extremi les mesures de vigilància i control sobre aquests abocaments il·legals, aquestes neteges de tancs que es fan per part de molts de vaixells i que són els responsables d'aquestes taques, d'aquestes 2.000 tones anuals que denuncia aquest estudi de la Universitat de Barcelona que es produeixen entre les costes de Catalunya i de les Illes Balears. Remarcant també, reconeixem que això és una qüestió que no és fàcil, aquests vaixells moltes vegades porten banderes de conveniència i no respecten la legalitat internacional, la legalitat marítima, però s'ha de fer un esforç per part dels estats i com deia l'estudi de la Universitat Politècnica destaca que en el mar pròxim a nosaltres, sobretot pròxim a Barcelona, però també a les Illes Balears la quantitat de taques de vessaments és molt superior a la que es produeix per exemple a les proximitats del port de Marsella que és un port que té un importantíssim trànsit de vaixells i els tècnics que han fet aquest estudi ho atribueixen a què les autoritats marítimes franceses tenen una actuació molt més decidida per controlar aquest tipus d'infraccions produïdes pels vaixells que transporten petroli.

Per tant, considerem una contribució en alguns aspectes aquesta proposició per millorar la nostra seguretat, per millorar la seguretat marítima i per evitar aquests vessaments que a part dels grans vessaments que es puguin produir per accidents del tipus del Prestige o d'altres que s'han produït en alguns moments, diuen els tècnics que la influència d'aquests vessaments habituals que es fan pràcticament cada dia i que tenen una importància tan elevada al llarg de l'any, tenen uns efectes sobre la mar, sobre els sistemes de la biologia marina, uns efectes importantíssims, no es noten de la manera espectacular que suposa l'arribada de la marea negra a les costes de Galícia per exemple. Però té uns efectes perdurables a llarg termini, la mare naturalesa és molt sàvia, però no ho és tant per eliminar això ràpidament com ha dit algun ministre, són efectes que perduren i que són efectes absolutament nocius i que s'haurien d'evitar. Per tots aquests motius presentem aquesta proposició i demanem el vot favorable de tots els grups.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En torn de fixació de posicions el Grup Parlamentari del PSM- Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament des del Grup Parlamentari del PSM- Entesa Nacionalista volem intervenir per fixar la nostra posició respecte aquesta proposició no de llei

que ens presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista sobre seguretat en el transport marítim de derivats del petroli. Hem de dir que agraïm al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista que hagi duit en aquest Parlament aquest tema perquè des del nostre grup parlamentari considerem que val la pena que el Parlament de les Illes Balears es pronunciï d'una forma clara i d'una forma contundent, com és el cas d'aquesta proposició no de llei, a la qual nosaltres feim comptes votar-hi favorablement per molts de motius.

Entre d'altres és una manera de manifestar la nostra solidaritat i el nostre suport a totes les víctimes d'aquesta catàstrofe i de celebrar que s'hagin produït mobilitzacions, fins i tot, en el més alt nivell dels estats membres de la Unió Europea que han posat a disposició vaixells, personal i equipament tècnic amb el fi de què es recuperi tot aquesta situació que ha estat tan malmenada, com també tota l'aportació que s'hi ha fet des d'organitzacions cíviques i ecologistes. També estam d'acord amb aquesta proposició no de llei perquè s'està exigint amb ella a les administracions públiques que adoptin mesures immediates i que siguin mesures que vagin destinades a limitar l'impacte d'una contaminació com aquesta, com la que s'ha produït. També que contribueixin a recuperar el fuel, així com també restaurar i preservar les costes.

Nosaltres volem fer evident que quan es va produir dia 19 de novembre passat el trencament del casc del petrolier Prestige que transportava 77.000 tones de fuel, per la qual cosa les zones marítimes de Galícia varen patir una greu catàstrofe ecològica i això és un fet que des de les més altes instàncies del Govern de l'Estat no va ser valorat en la seva justa gravetat sinó que fins i tot hi va haver declaracions que nosaltres vàrem considerar massa superficials, lleugeres i que després es va veure que no tenien res a veure en la realitat que havia passat. Des del nostre grup parlamentari hem de dir que lamentablement els accidents en el transport marítim de mercaderies perilloses i tòxiques són molts més habituals a tots els oceans d'allò que podríem pensar a primera vista. Tots recordam el que va passar el desembre de l'any 2000, el petrolier Erika es va trencar davant les costes bretones, va contaminar més de 400 quilòmetres de costa. Són catàstrofes ecològiques que causen greus danys a l'ecosistema marí, a la biodiversitat i especialment a les aus i tenen una repercussió negativa important a les activitats econòmiques, turístiques de les regions afectades. És un altre motiu pel qual nosaltres també volem donar suport a aquesta proposició no de llei perquè aquí a les Illes Balears el sector pesquer i el sector del marisc, que ja s'enfronta a dificultats econòmiques, veu hipotecat el seu futur després d'accidents d'aquesta envergadura i de degradació de les costes i platges com la que s'està produint.

No podem oblidar que a la mar Mediterrània el transport marítim de mercaderies tòxiques és una pràctica molt habitual. Les Illes Balears són un territori en el qual més del 80% del seu PIB depèn del turisme, això tots ho sabem, va la pena que tenir en compte que la repetició d'un desastre com el que ha ocorregut amb el petrolier Prestige, a part d'irreparables costos mediambientals en els quals he fet referència, pot representar també un col·lapse en l'economia de les Illes, uns dels principals destins turístics d'Europa. Les dades que nosaltres

tenim, a la mar Mediterrània s'està efectuant el 30% del transport del petroli i d'altres mercaderies perilloses de la Unió Europea. S'hi ha d'afegir a tot això la dels països no comunitaris banyats pel *Mare Nostrum*. Més del 30% de la quota mundial de petrolers tenen més de 25 anys, en tenim comptabilitzats 1.980, més del 63% tenen més de 15 anys, se'n comptabilitzen 4.437 d'una flota de 7.000 i busques.

Hi ha estudis que ha fet la Universitat de Dinamarca, allà on es demostra que un petrolier de 20 anys té una sinistralitat 3 vegades superior a un de 5 anys. Després del desastre que hi va haver de l'Erika, la Unió Europea va proposar que fos obligatori el doble casc per als petrolers a partir de l'any 2015. Presidents com Aznar i Chirac fan força perquè sigui abans del 2013, tot i això, la normativa europea és molt difusa i no és gens contundent en matèria de control, tan de la mercaderia com de la seguretat dels vaixells que transporten. Ens consta i hi ha fet referència el portaveu del grup parlamentari que presenta la proposició de llei, que hi ha un assumpte difícil de solucionar i per això encara no està regulat satisfactòriament com és el tema de les banderes de conveniència. Per exemple, Malta té una gran flota de petrolers defectuosos amb bandera maltesa perquè ells no apliquen cap tipus de control, de fet si recordam el petrolier Erika duia bandera de conveniència maltesa. Per ventura convé demanar responsabilitats a tots aquests països europeus que contravenint els desitjos que tenen bona part de la població en relació a l'ús de les banderes de conveniència, s'hauria d'exigir amb molta més contundència i regular aquest ús per als vaixells que naveguen per les aigües nostres, aigües de la mar Mediterrània.

Nosaltres simplement, Sra. Presidenta, el que volem és donar suport a aquesta proposició no de llei que ens presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista entre altres motius perquè s'està reclamant que s'investiguin les responsabilitats, les circumstàncies que varen envoltar la catàstrofe, les identitats, les funcions respectives de tots els implicats, tipus de buc, causes d'accident, origen, destinació, etcètera. Pensam que des del Parlament de les Illes Balears podem contribuir a fer que hi hagi una consciència més forta per evitar que accidents d'aquestes característiques no es tornin a repetir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Breument per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista, anunciar que donarem suport a aquesta proposició no de llei perquè entenem que és bo abundar en el tema com ho fa aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Si bé és cert que alguna de les coses que es proposen s'estan fent, o s'estan complint o estan en el camí de complir-se, sens dubte és insuficient i és bo que des del Parlament de les Illes Balears instem les autoritats competents, nacionals i de la Unió Europea, en posar l'accent damunt el risc que tenen les nostres

Illes de sofrir un accident del tipus que han patit les costes gallegues amb el Prestige. Hem de pensar que nosaltres som un arxipèlag i per tant, estam envoltats d'aigua marina i no només això, sinó que el trasllat de mercaderies perilloses d'aquest tipus cap el sud de França passen molt prop de les nostres Illes.

Per tant, crec que és aquí on convé fer una certa incidència, si bé la normativa que hi ha en aquest moment especialment el decret de l'Estat a partir de l'accident del Prestige, podríem dir que ve a resoldre el problema pel que fa a la península, però no fa incidència a les illes i el trànsit marítim d'aquest tipus de mercaderies entre l'estret i el sud de França que... ***(sabotatge..., a veure si aguanta)*** tenguem un alt risc de patir accidents d'aquestes característiques. No fa falta recordar, però voldria insistir-hi en el cas que ja ha dit el portaveu... No fa falta recordar que la nostra economia depèn directament del turisme i els més de 7 milions de turistes que ens visiten anualment ho fan bàsicament per la qualitat de les nostres aigües. Per tant, és bo tenir una especial atenció damunt la previsió per evitar aquest tipus d'accidents, per les conseqüències tan greus que tendria per a la nostra economia i per a la nostra societat.

També s'ha de dir que el Govern de les Illes Balears, mitjançant la Conselleria d'Interior, està elaborant un pla ambicions per preveure les actuacions possibles i per evitar en el màxim el risc de sofrir aquest tipus d'accidents i que mitjançant aquesta proposició no de llei allò que feim, sens dubte és important, i per això li donam suport, abundar en la necessitat de requerir a aquelles autoritats competents, com sap tothom no tenim la competència de la navegació marítima, reconeguim l'alt risc que tenen les nostres Illes i les conseqüències tan negatives i tan greus que comportaria per a la nostra societat i per a la nostra economia sofrir accidents d'aquest tipus com hem vist aquests darrers temps a les costes gallegues.

Per tant, per tots aquests motius li donarem suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tur. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu Sr. Josep Juan Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé nosaltres hem de manifestar certa sorpresa, no en la voluntat i la preocupació que tothom comparteix i que nosaltres també compartim per a la preservació de la seguretat del medi marí. Sorpresa en les propostes perquè, tot i ser molt interessant, no n'hi ha cap que no estigui complida, aquest és el problema. Vegem, jo crec que quan estam parlant de mercaderies les que ens preocupen no només ha de ser la del petroli, hi ha també mercaderies perilloses que es transporten per la mar i que poden causar tan de mal com el petroli i no n'han parlat ara.

Consider que això ve arrel només per allò que ha passat amb el Prestige, però crec que val la pena reflexionar que el Prestige

ha estat el darrer accident que hem tengut d'aquest tipus de matèria, no fa molt de temps com ha dit el portaveu el Sr. Buele, portaveu del PSM, França en va patir un i en anys anteriors a molts altres indrets del món i això és preocupant. Precisament perquè hi ha hagut aquests accidents la societat internacional ha reaccionat i s'han pres una sèrie de mesures. Mirin, el darrer decret que regula el transport de mercaderies perilloses, en general, és un decret de l'any 89,estic parlant de l'Estat espanyol, una època que no governava el PP i que jo no dubt que aquest decret està ben fet, però ja hi havia una sèrie de mesures. La necessitat d'obligar que els vaixells que transporten material combustible tinguin doble casc, això hi ha resolucions preses, fins i tot, quan i vull afegir allò que ha dit el Sr. Buele, a part de què hi va haver un primer acord quan es va perdre l'Erika davant les costes de França per establir un calendari que acabava en el 2005, però que comença en el 2003 perquè en funció de l'edat del vaixell, aquests vaixells s'hauran d'anar retirant i per tant, enguany comença el primer termini i acaba, perdó he dit a l'any 2005 i és el 2015, que acabaven els vaixells de més de 20 anys.

Això és cert, però també és cert que el Reglament 417/2002 estableix una modificació d'aquest primer calendari i l'avança, per què? Per la pressió del Govern espanyol i la contribució de la comissària i vicepresidenta de la comissió, la Sra. Loyola de Palacio per intentar avançar aquests terminis que havia establert la Unió Europea per exigir aquest doble casc. Però aniré més endavant, a Espanya des del gener del 2003 és obligatori a tots els ports d'interès general d'Espanya, per tant Sr. Tur també de les Illes Balears, que els vaixells que transportin petroli, betum i altres tipus de mercaderies contaminants duguin doble cas o siguin vaixells de doble casc. I això ve reflectit en un reial decret llei de desembre, crec que és el 9 del 2002 i estableix: "*prohibición de entrada en puerto, li ho llegeix textualment, se prohíbe la entrada en puertos españoles en términos en zonas de fondeo de buques petroleros de casco único, cualquiera que sea la bandera que enarbolan*". Per tant, no només bandera internacional, sinó fins i tot, banderes de conveniència "*que transporten fuel pesado, alquitrán, betún asfáltico o petróleo crudo pesado*" i que entrarà en vigor dia 1 de gener del 2003.

Per tant, contràriament a allò que ha dit el Sr. Portaveu del PSOE que la disposició de l'Estat no afecta les Illes Balears, diu: "*puertos españoles, o terminales, o zonas de fondeo*". Jo crec que les Illes Balears i les Illes Canàries encara són espanyoles i per tant, aquest decret els afecte. Per tant, a les Illes Balears els vaixells que han de dur combustible i vull recordar que el combustible que duen no és només per anar amb automòbil, és per tenir energia, i si ens quedam sense vaixell ens quedam sense energia. Des del primer de gener han de ser vaixells de doble cas. Per tant, una de les reclamacions que fa aquesta proposició no de llei està complida perfectament, o complida normativament en tots els seus punts, perquè crec que és prou clara sobre l'exigència de doble cas, que tal com diu la proposta d'Esquerra Unida respecte a allò que reflecteix aquest decret.

Però és que és més, fins i tot, en el mes de gener d'enguany també s'ha dictat un nou decret en la que es regulen les

inspeccions de vaixells estrangers en ports estrangers i en ports espanyols. Això és el Reial Decret 91/2003 de 24 de gener que es publica en el *Butlletí Oficial de l'Estat* núm. 30 de dimarts 4 de febrer del 2003. A més, ja està regulat i s'ha modernitzat la regulació allà on s'estableix el procediment integrat de l'escala de bucs en els ports d'interès general, és a dir, el despatx i el control d'aquest tipus d'embarcacions i s'ha tret dia 24 de gener, a través del Reial Decret 90/2003 sobre *reglas y estándares comunes para las organizaciones de inspección y control de buques para las actividades correspondientes a la administración marítima* en la qual s'estableixen noves normatives i molt més restrictiva que abans de quines condicions han de complir, quins protocols han de seguir per aquest tipus d'inspeccions. Per tant, crec que també està complit des de fa ja un mes aquest requeriment.

Per altra banda hem de dir que en el punt D de l'article 1 que parla de la creació de l'agència europea de seguretat marítima, també arribam tard senyors proponents per una raó. Aquesta agència europea no du aquest nom en du un altre, és diu Agència Marítima Europea, té la seva seu a Brussel·les i és director general d'aquesta agència, és un senyor holandès que es diu Reuter, i es va crear arrel, precisament, del desastre de l'Erika. Per tant tenim també complit, i quan dic tenim ho dic en general perquè crec que, Europa, ho som tots, i per tant podem dir que podem sentir-nos satisfets en aquest sentit. Hi és, aquesta agència. Aquesta agència haurà de treballar, però crear-la, ja està creada.

I podem continuar, és a dir, intentar elaborar un pla que permeti que en el terme més breu possible garanteixi que la flota de vaixells petrolers que arribin als ports de Balears comptin amb les mesures de seguretat alludides i amb doble casc, això està complit. És a dir, arribam tard, en aquest sentit arriben tard.

Crear un sistema eficaç de seguiment i control d'informació del trànsit marítim, això es fa des de fa bastants anys. Jo record perfectament haver visitat l'any 95, ja fa algun dia, centrals o, millor dit, torres de control de trànsit marítim a diferents indrets, per exemple al nord de Galícia, al nord d'Espanya, que controla tot el trànsit marítim de la zona del Cantàbric i que, per tant, vigila fins i tot la navegació internacional per un acord que hi ha internacional amb els organismes internacionals, i que estableix per on han de navegar els vaixells, controla el tipus de vaixell que és, controla la velocitat, el rumb, etc., per evitar precisament accidents i col·lisions no només entre els mateixos vaixells sinó a les àrees pesqueres i altre tipus de perills.

Aquesta mateixa torre de control, a part d'estar a altres zones d'Espanya, puc dir que n'hi ha una a Tarifa des de fa uns anys que controla el trànsit marítim de l'Estret. Per tant, també el Sr. Tur pot estar tranquil en aquest sentit per mor que, i això és una feina que va fer en el seu dia el govern socialista i que trob estrany que ell no ho conegui, també, però la zona de l'Estret va ser una de les primeres torres de control que es varen construir dins el primer pla de seguretat marítima que hi va haver a Espanya, que va ser els anys noranta -ara anam pel tercer- i, per cert, en els dos primers plans de seguretat marítima, que eren quinquennals, no s'establí que hi hagués cap vaixell que pogués retirar o treure el fuel o el combustible dels vaixells

avariats o vessats a la mar, i sí en aquest darrer pla que s'ha aprovat fa un any, amb aquest darrer pla de salvament marítim sí que està establerta la construcció d'aquests vaixells. Per tant jo crec que les mesures que es prenen, tot i que no poden evitar, o no podem evitar mai desgràcies, sí que han de tendir a buscar una solució imponent.

Jo crec que aquí s'ha de ressaltar una qüestió. Aquest problema no és un problema, per desgràcia, no és un problema que un estat tot sol pugui arreglar. Jo els vull recordar que això és un problema d'àmbit internacional, que tots els països més o menys col·laboren; recordaran vostès que quan hi va haver la crisi del Prestige l'Armada espanyola va desviar un vaixell, un petrolier que no reunia les condicions establertes de seguretat, i aquest petrolier se'n va anar a fondejar a Gibraltar, un altre país europeu que se suposa que està sotmès al dret internacional i sotmès a les normes europees, i va emparar aquest vaixell, i jo crec que hem de partir de la necessitat no ja de convèncer-nos nosaltres, que jo crec que estam convençuts, sinó convèncer la comunitat internacional, convèncer molts de països que en aquest moment no fan complir o no volen complir aquesta normativa, perquè difícilment es pot demanar que Espanya vigili els vessaments en àrees que no són de la seva competència. Nosaltres, i això ho marca el dret internacional, tenim unes milles d'àmbit jurisdiccional que ens permeten intervenir però en altres no, i evidentment ens toca, i no tenim més remei i a més ho feim amb molt de gust, toca al nostre país contribuir i col·laborar amb els altres estats, i per exemple, ja que parlava el Sr. Ramon de França, hi ha un comunicat en els ports espanyols on s'intenta localitzar un vaixell que, segons una denúncia del govern francès, ha fet vessaments a la mar, i el ministeri espanyol, les autoritats espanyoles han distribuït una ordre a tots els ports espanyols en què té competència l'estat central, que immobilitzin aquest vaixell en el port on sigui per investigar i per comprovar si és cert, això.

És a dir, hi ha una vertadera persecució en aquest sentit. Com és molt natural sempre és desitjable que sigui millor, però jo no estic tan convençut que aquests vessaments que ens diu el Sr. Ramon que es fan dia a dia, de fer els tancs dels vaixells nets i tirar-ho a la mar, siguin exactament com diu. Jo la versió que tenc és una altra, i és que avui en dia, i això és una petita..., o jo consider que és un frau, els vaixells el que fan és mesclar la brutor dels seus tancs amb el combustible que carreguen de bell nou que duen a les refineries, de manera que cobren dues vegades el nòlit i fan molt més negoci que tirant-lo a la mar. Tot sigui dit, consider que és important i que és interessant estar sensibilitzats en la defensa i en la persecució de tots els vessaments i tots els problemes que es puguin fer a la mar, però seria convenient que les propostes que es presentassin aquí fossin almenys actuals, estiguessin informades, i que realment volguessin solucionar uns problemes, perquè amb el que aquí es presenta això està resolt des de fa temps amb la normativa actualitzada des de fa temps.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Juan Cardona. En torn de rèplica l'autor de la proposició, per Esquerra Unida el diputat Sr. Ramon té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i lamentar que el Grup Parlamentari Popular no doni suport a aquesta proposició. Jo crec que és un error per part seva però, en fi, ells sabran el que els és més convenient o el que volen fer. En tot cas sorprèn una mica la intervenció i el llenguatge. Sembla ser que no han après res amb la catàstrofe del Prestige. Jo creia escoltar altra vegada coses com aquella que "no hay marea negra", només hi havia unes petites taques; "el fuel se solidificará y no saldrá a la superficie", aquestes brillants afirmacions i moltes més fetes des del Govern del Partit Popular que ja han vist com ha acabat tot això. El portaveu del Partit Popular diu que ja està tot fet, tot en marxa, tot controlat; no se sap, idò, per què passen coses com les del Prestige o com aquests abocaments que ens afecten directament a la mar Mediterrània, ens afecten de manera continuada a les nostres illes.

La veritat és que també és una mica contradictori. Jo he reconegut, quant al doble casc, únicament quant al doble casc, que això és una actuació que sí s'ha produït, que no són totes les exigències que es plantegen en el punt número 2, però sí s'ha produït en els darrers temps i esperem que la vigilància sigui suficient i no hi hagi qui se la salti, però és l'única qüestió.

Ja dic que hi ha qüestions contradictòries perquè se'ns fa l'afirmació de coneixement des del 95. Explica la seva visita al centre de control on es vigilava la ruta dels vaixells; bé, el mateix govern del PP ha hagut de modificar després del cas del Prestige la ruta que feien aquests vaixells i portar-los més separats de la costa del que s'estava fent fins ara. Realment nosaltres pensam que ni des de la Unió Europea, que deixava les mesures per al 2015 i ara s'estan tractant d'accelerar però que queden molt endarrerides en relació, per exemple, al que es fa en els Estats Units, des de l'Estat espanyol, que ha abandonat el tema, entenem nosaltres d'una manera clara i absoluta, el tema de la seguretat marítima, entre altres coses privatitzant i reduint recursos dels que es destinaven a la seguretat marítima; això tal vegada permetrà fer campanyes com aquesta de menys impostos, però més seguretat no; jo no sé si empresonaran uns quants més immigrants amb mesures que faran així, però més seguretat, la seguretat marítima amb les mesures, ja dic, li ha fallat absolutament tot, des dels remolcadors a l'absència de vaixells per extreure el petroli, l'absència de submarins que poguessin actuar, ha fallat absolutament tot i els recursos no hi eren.

Però és que crec que no ha dit ni una sola paraula del tema, o quasi ni una sola paraula, del tema dels abocaments que s'estan fent molt pròxims a nosaltres. Jo també, si el Sr. Juan Cardona ha llegit alguna cosa, em permetria llegir d'un diari que citava aquest informe fet, aquest estudi fet per la Universitat Politècnica de Catalunya, per exemple la importància que tenen aquests abocaments, que no són tan vistosos però que van omplint la mar Mediterrània de taques i taques de petroli. Diu

així: *“Las pequeñas manchas de petróleo cuando se suman sus efectos tienen más impacto en la contaminación del mar que los grandes vertidos. Aunque los efectos de las manchas pequeñas son dispersos, los investigadores recuerdan que el petróleo forma una fina película en la superficie del agua que filtra la radiación solar y bloquea el intercambio de gas entre el agua y el aire. Esta acción, junto a los efectos tóxicos del petróleo, pone en peligro la vida de las comunidades acuáticas”*, per exemple, perquè es vegi la importància d'això.

I bé, el portaveu del PP recupera allò de que Gibraltar té la culpa. Recordau, quan els primers dies del Prestige, tot era culpa de Gibraltar. Llavors ja se n'han oblidat absolutament i ens han contat altres històries molt diverses, però el cert és que no es va actuar. Jo dic, com deia també el governador de Gibraltar, que l'únic abocament que hi hagut ara per aquella zona, a la badia d'Algesires, no ha procedit precisament de Gibraltar, sinó d'un port espanyol. Jo crec que, a pesar que no seré jo un defensor del sistema de Gibraltar, que no és qüestió de continuar donant les culpes a Gibraltar i reconèixer algunes de les que té l'Estat espanyol.

Sincerament, vull lamentar que continuïn tirant pilotes fora, que no es vulguin reconèixer responsabilitats per part del Govern central, que es donin com a bones normes que han hagut de canviar ara fa dos mesos, i per tant no serien tan bones, amb algunes actuacions d'emergència, i que no es reconegui la importància que suposen, a més dels grans vessaments, els petits vessaments, les neteges de tancs, aquest llançament sistemàtic de productes derivats del petroli o de cru a la mar Mediterrània. Nosaltres pensam que la proposició té plena vigència, lamentam la posició del Grup Parlamentari Popular, que pensàvem que perfectament s'hauria pogut aprovar per unanimitat, però veig que continuen en la posició de negar el problema i, per tant, si es nega el problema difícilment es poden trobar solucions. Tampoc no he vist cap referència a plans d'emergència i, repetesc, pel que fa a les nostres illes, l'únic que hi ha fet ho ha fet el Govern de les Illes Balears, no el Govern de l'Estat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En torn de contrarèplica, intervencions dels altres grups. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, perquè segurament he volgut ser breu abans i no m'hauré explicat bé, i com que el Sr. Juan Cardona ha contestat la meua intervenció, vull fer aquests aclariments per mantenir el que havia dit i, en tot cas, intentar dir-ho millor.

Quan jo he fet referència al fet que la normativa recent resolva el problema de la península però no el de les nostres illes, evidentment ho he dit fent referència -i així ho he dit- a la navegació a les aigües de les nostres illes dels vaixells que van amb destinació al sud de França. És cert que el nou decret de gener del 2003 fa referència, o prohibeix, millor dit, l'entrada als

vaixells, en els ports espanyols, que no tinguin doble cas i no compleixin les mesures tècniques que exigeix aquest decret; pel que fa referència a l'entrada en ports, però no pel que fa referència a la navegació amb destinació a altres ports que no són de l'Estat espanyol i que no tenen aquestes exigències. Per això parlàvem de la necessitat de preservar la navegació al voltant de les nostres illes o, com molt bé deia em pareix el mateix portaveu del Grup Popular, el Sr. Juan Cardona, de fer entendre o reivindicar davant les altres autoritats de la Unió Europea i dels estats membres que també prenguin mesures d'aquest tipus per evitar que naveguin pel Mediterrani vaixells que no compleixin un mínim de condicions de seguretat, no només que tinguin prohibida -que la tenen, és cert- l'entrada a ports de l'Estat espanyol, sinó que no puguin dirigir-se, perquè si no continua havent-hi el problema a les nostres illes, no puguin dirigir-se a ports de la Unió Europea, igualment com ara està regulat a Espanya. I en el cas que continuïn dirigint-s'hi, s'hauria de pensar en crear una zona de no navegabilitat al voltant de les aigües del Mediterrani.

I un altre matís pel que fa referència a la neteja de bodegues, a aquests abocaments que tenen conseqüències directes sobre les nostres platges i, com molt bé explicava el Sr. Ramon, tenen conseqüències sobre la salut de la mar Mediterrània, evidentment hi ha torres de control a Gibraltar, a l'Estret. No només n'hi ha a l'Estret, n'hi ha també a les costes catalanes i n'hi ha a les costes valencianes, però no n'hi ha precisament a les Illes Balears. No només no hi ha torres de control, sinó que no hi ha sistemes de control, i això precisament provoca o incentiva que aquests vaixells aprofitin les nostres aigües per fer aquests abocaments o neteges de bodegues perquè precisament no ho poden fer a la zona més propera a les costes de la península i aquí hi ha menys controls, i per això és necessari també posar un punt d'atenció sobre aquesta necessitat de controlar els abocaments que, com molt bé s'ha dit, són continuats, és un problema que ja tenim avui, el problema d'un accident com el del Prestige és un risc que tenim però que evidentment és un risc menor, però sí que els abocaments ja s'estan produint i tenen conseqüències sobre la salut de la nostra mar Mediterrània, sobre la qualitat de les aigües, i conseqüència directa sobre les nostres platges i sobre la nostra principal economia que és el turisme.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tur. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu el Sr. Juan Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sra. Presidenta, jo tenia pensat no replicar, perquè havia sentit tantes coses que valia la pena callar, però és que no puc, no puc. Em sorprèn que persones que se suposa que tenen uns coneixements sòlids diguin que Espanya pot regular la navegació internacional, perquè el que acab de sentir ara és que en aquest moment Espanya hauria d'haver regulat la navegació entre les Illes i la península, i això són aigües internacionals, ens agradi o no. I Espanya té molt de poder, sí, però fins aquest

punt no, no hi arriba, encara no pot regular la navegació internacional, i això és competència de la organització internacional marítima.

El que sí volem, com hi ha alguns, quan fan aquests propostes, que no saben què escriuen, i llavors es troben que allò que ells demanen, per exemple l'Agència Marítima Europea està creada des de fa temps, però resulta que aquí ara sembla ser que se n'ha de crear una de nova i que resulta que el PP té la culpa de tot, no és ver?, i que resulta que el PP no ha après res amb el Prestige. El problema del Prestige no és el problema de la seguretat, o si volem parlar només del Prestige és una qüestió, i en podem fer un ple, si volen, però parlar de seguretat marítima és parlar de molta feina de molts d'anys que han fet tots els estats. I Gibraltar no té la culpa de tot, el que passa és que els fets són els que són, i si no sabem com contestar, no ho diguin, però el que sí és ben cert és que en aquest moment la seguretat marítima en aigües internacionals resideix precisament a les institucions internacionals i no al nostre país; és així i no és d'una altra manera. Que volem fer cançons, i que ens agrada fer política, i que volem dir coses que llavors quan estam en privat ens avergonyirem d'haver-les mantengut, també és cert.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Juan Cardona. Sí, exactament, ara correspon la votació d'aquesta proposició no de llei RGE núm. 463/2003.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 8; en contra, 8. Hi ha empat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant aquesta presidència entén que allò que s'ha d'aplicar és l'article 90 del Reglament, que marca que hem de fer una segona votació. Per tant correspon ara en aquests moments una altra votació, es repeteix.

Vots a favor?

Vots en contra?

No n'hi ha abstencions.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 8; en contra, 8. Hi ha empat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, senyors diputades i senyors diputats, tal com marca també aquest mateix article 90 en el punt 3, allò que

correspon és un recés, que podem fer de 3 minuts, i es farà una tercera votació. Després d'aquesta tercera votació ja els informaré que, si es continua produint un empat, s'hauria de sotmetre aquesta proposició no de llei al ple.

Per tant, un recés de 3 minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per tant passam, com deia abans, a la tercera votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Es torna a produir un empat a 8.

LA SRA. PRESIDENTA:

Després d'aquest empat, com deia i com marca aquest article 90.3, aquesta proposició no de llei d'Esquerra Unida i Ecologista se sotmetria al ple.

2) Proposició no de llei RGE núm. 465/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge.

Passam, per tant, a continuació, al segon punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la proposició no de llei RGE núm. 465/2003, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Llamas.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sra. Presidenta. Nuestra comunidad ha sufrido, durante la actual legislatura de desgobierno del pacto de izquierdas, el mayor incremento del precio de la vivienda en la historia de estas islas, no sólo de la vivienda libre, que ha aumentado hasta un 200% en los últimos cinco años, sino también el de la vivienda protegida.

De esta manera se está haciendo una política de vivienda poco social, inicialmente, al principio de la legislatura, cambiando las calificaciones de las viviendas ya proporcionadas por el Partido Popular en régimen general, a régimen autonómico, privando de la posibilidad de acceso a la vivienda a las familias de menor poder adquisitivo, que en el año 2001, antes de la subida del valor del módulo, podían adquirir una vivienda en régimen general a 11 millones de pesetas, y la aplicación de este sistema cambiando al régimen autonómico implicaba la adquisición de una vivienda por un precio algo superior a los 14 millones de pesetas. En aquel momento la prensa ya se hacía eco de que había 23.000 familias en Baleares que no podían adquirir una vivienda al precio de 14 millones de pesetas, y las que podían tenían que dedicar el 53% de su sueldo al pago de la vivienda.

Como contestación a esta situación, el Gobierno pide a Madrid la subida del módulo y, a continuación, la declaración de municipios singulares de algunos ayuntamientos en Baleares, lo que implica la posibilidad por parte de esta comunidad autónoma de subir los precios de venta por encima del módulo hasta un 56%, lo cual evidentemente hace que se aumente el valor en venta de la vivienda protegida hasta alcanzar la cifra más alta de todo el Estado español, situándose en 1.291 euros el metro cuadrado, seguida por Madrid con 1.243 euros el metro cuadrado y por Cataluña con 1.089 euros por metro cuadrado.

Los pisos protegidos en Baleares son un 36% más caros que la media nacional, cifrada en un 11,94%. Es decir, los pisos en Baleares son tres veces más caros, los pisos protegidos en Baleares son tres veces más caros que en la península.

Si los últimos datos en materia de vivienda libre facilitados por el Consejo Económico y Social ya implican que una familia en Baleares tiene que dedicar el 63% de su sueldo al pago de la vivienda mientras que en el resto de España es el 43,2 en vivienda protegida, las familias de Baleares son las que mayor porcentaje de su renta dedican al pago del préstamo hipotecario, casi 10 puntos más que la media española, destinando un 29,01% de su renta a cubrir el préstamo, mientras que la media española se sitúa en un 19,86%.

Pese a la demanda, el número de viviendas que se hacen en Baleares no llega a cumplir el plan estatal del 2002. Según un estudio de la Dirección General de Vivienda, la demanda de vivienda protegida se situaba en 6.000 viviendas protegidas cada año en el año 2001, y ya se denunciaba repetidas veces en los medios de comunicación la falta de este tipo de viviendas. Por ejemplo, el diario *El Mundo* el 12/7/2001 ponía en un titular: "1.000 familias se disputan 82 viviendas". "El IBAVI recibe 100 solicitudes por cada una de las nuevas viviendas", titular también en *Última Hora* del 11/7/2002. La conselleria promete en este momento, en el mes de marzo del 2001, la ejecución de 1.879 viviendas para el bienio 2001-2002. Sorprendentemente en el mes de abril, un mes después, estas 1.879 viviendas se han convertido en 2.500 viviendas, y en contestación a la pregunta por escrito del diputado verde se destapa la verdad: el Gobierno sólo garantiza la construcción de 949 viviendas sociales hasta el año 2003. Hasta los socios de Unió Mallorquina destacan el hecho, con respecto a la moratoria, que sólo se construye en Baleares una media de 125 viviendas sociales al año. Esto estamos hablando del año 2001.

Lo cierto es que también la memoria del Consejo Económico y Social viene a desmentir claramente las abultadas cifras, y así, en su página 251 del tomo 2, confirma la crítica de sus socios de gobierno desvelando la consciente falsedad de las cifras facilitadas por el Govern, y nos facilita el dato de 120 viviendas terminadas el año 2000 y de 598 el año 2001, cifras muy por debajo de las ejecutadas en la anterior legislatura del Partido Popular, que para el año 95 eran de 1.337 viviendas, en el 96 1.223, en el 97 1.205, en el 98 1.000 viviendas y en el 99 923 viviendas, muy por debajo de las ejecutadas en la legislatura del Partido Popular, y muy por debajo de las prometidas por el conseller.

No obstante haber quedado al descubierto esta clara manipulación de los datos, el conseller vuelve a las andadas, y nuevamente en el pleno del día 3 de diciembre del 2002, a una pregunta de un diputado de su grupo parlamentario, nos dice falsedades. Primera falsedad: que en materia de vivienda de nueva construcción protegida, de la cuota que se tiene pactada con Madrid, que es de 515 viviendas, se han calificado 498; esto es el día 3 de diciembre; el mismo día 18 de diciembre declara el diario *Última Hora* que no son 498, que ya son 700. La segunda falsedad: que en materia de adquisición de viviendas, que es otro de los programas del plan estatal, que en materia de adquisición de viviendas existentes, de una cuota pactada con el Gobierno central de 150 viviendas, llevan 119 calificadas. Y la tercera: que en materia de rehabilitación, de la cuota pactada, que son 1.600 viviendas, llevan calificadas 2.750. En materia de ayudas a la urbanización, que es el otro gran programa del plan estatal, en materia de ayudas a la urbanización de terrenos mantiene un digno silencio, dado que su grado de ejecución es de cero.

Lo cierto es que se pilla antes a un mentiroso que a un cojo. El mismo día 17 de diciembre el Ministerio de Fomento hace públicos los datos del cumplimiento del plan estatal para el año 2002 en todas las comunidades autónomas, y las cifras desde luego son muy diferentes de las dadas en el Parlamento. Allí donde el conseller dijo en materia de vivienda protegida de nueva construcción, primero, que había calificadas 498 viviendas, el día 18 que había 700, el día 17 los datos oficiales nos dicen que han 252 viviendas calificadas, es decir, un grado de ejecución en este programa de un 48,93%. Donde el conseller dijo para el programa de adquisición de vivienda existente que se habían calificado 150 viviendas sólo hay 31, es decir, un grado de ejecución del 20,67%. Y donde dijo en materia de rehabilitación protegida que había calificadas 2.750 viviendas, la realidad es que hay 1.781 viviendas, 176 viviendas por encima de los objetivos. Esto teniendo en cuenta que el decreto de rehabilitación se ha modificado pasando del Decreto 112/97 al 76/2000, bajando el presupuesto mínimo protegido a la mitad: donde el decreto anterior fijaba 2.400.000, se baja a 1.200.000 y se introduce, se incorpora la rehabilitación de fachadas como parte del programa, lo que implica un aumento de las operaciones que se hacen en materia de rehabilitación.

En relación a las ayudas para urbanización del suelo protegido, de la cuota que se pacta con el ministerio, que son 50 operaciones, no se ha realizado absolutamente ninguna, es decir, cero, lo que nos da una idea de la capacidad de este gobierno para gestionar suelo.

Estas cifras de cumplimiento nada tienen que ver con las manifestaciones públicas realizadas, en las que se habla de cumplimientos del plan estatal del 150 y del 200%, llegando al borde de la paranoia al exigir a Madrid más dinero cuando no ha cumplido más que uno de los cuatro programas del plan estatal, y ello en realidad le inhabilita para poder acceder a los fondos que constituyen la reserva de eficacia y destinados a las comunidades que evidentemente han superado sus cuotas.

Es indudable, al día de hoy, que todos los esfuerzos de la conselleria se han destinado a hacer una política urbanística

cuyo fracaso es absolutamente evidente al final de esta legislatura. Ello nos ha dado como resultado un encarecimiento del suelo al introducir factores de inseguridad y escasez en un mercado que es básico en Baleares y, además, muy sensible a las intervenciones administrativas, más si éstas son absolutamente irracionales y arbitrarias. Por lo tanto se produce un encarecimiento de la vivienda libre. El valor medio del suelo en Baleares duplica la media estatal, y este indicador no se puede achacar claramente a la Administración del Estado, que no tiene competencias en ordenación territorial de las comunidades autónomas después de la sentencia del Constitucional respecto a la Ley del suelo del año 1992.

A este respecto, la Ley del suelo autonómica, que debería haber sido una prioridad legislativa, ha quedado olvidada en un cajón, ni siquiera vergonzosamente ha llegado al trámite parlamentario. Por ello instamos al Govern para que tome medidas respecto a la creación de un banco de suelo capaz de cubrir la demanda de vivienda protegida, y que tome medidas para disminuir el esfuerzo de los baleares para la adquisición de una vivienda, ya sea protegida o libre, pidiendo el voto favorable.

No hay que olvidar, y con esto acabo, que la mejor política de vivienda se basa en una buena política social y, sobre todo, de empleo, algo que ustedes han descuidado durante la presente legislatura a la vista de los datos sobre aumento de paro en Baleares.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llamas. En torn de posicionament dels diferents grups parlamentaris, pel PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el seu portaveu, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que, en primer lloc, hem d'aplaudir aquesta iniciativa quant al que significa de sensibilitat o de reflexió en un tema certament important, jo crec que un dels grans temes al qual ens haurem d'enfrontar i ens hi hem d'enfrontar ja, que és el problema del preu de l'habitatge i del dret a l'habitatge que tenen tots els ciutadans a uns preus, evidentment, assequibles. Certament, es partia d'una mancança extraordinària, brutal, nosaltres no podem comprendre com vol bravejar el Sr. Llamas de la política d'habitatge que havia duit a terme el Partit Popular. Certament els èxits o fracassos de la promoció pública, derivava de la iniciativa privada, de quan hi havia o no dificultats amb les promocions privades generals que podien tenir més o menys interès a atendre promocions d'habitatge taxat, perquè, si no, si hagués de ser pels números públics de polítiques d'habitatge eren realment ridículs, i m'estranya que ara se'n vulgui bravejar. Com ens sorprèn que ara hagi descobert el Partit Popular que una de les prioritats polítiques, i això ho compartim, és tenir una llei del sòl pròpia, una llei del sòl que afronti aquest tema com a un dels fonamentals que ha de tenir present, quan, evidentment, la capacitat per fer aquesta llei existeix des del 83 i que, bé, no ha

pregut que fos aquesta prioritat absoluta, cabdal, perquè ara sí que tenim un avantprojecte penjat; certament no hi haurà hagut temps en aquesta legislatura, tots ho lamentam, però s'ha fet una feina, certament, per primera vegada mai hi ha un avantprojecte. És poc o és molt, nosaltres coincidim amb vostè que tant de bo que ja estigués resolt. Però una cosa podem garantir, si haguéssim tengut des del 83 aquesta llei existiria. I existirà a la pròxima legislatura, si hi ha qualcú que hi cregui, si hi ha qualcú que hi cregui que tenguí la responsabilitat de govern. I crec que és bo que, com a mínim, coincidim amb aquesta apreciació, jo crec que és una gran novetat, històrica, i que és positiu. És el 2003, des del 83 han passat 20 anys, bé, és ver quatre amb una responsabilitat de govern com la que té ara el pacte de progrés.

En qualsevol cas, s'apunta una cosa sobre el tema competencial, per centrar un poc el tema, es diu: l'Estat no té competències. D'entrada és curiós perquè la qualificació de sòl pareix que, després de la sentència, després de la contundència de la sentència del Tribunal Constitucional negant les competències en matèria urbanística a l'Estat, la nova llei de l'Estat torna a ser la que qualifica el sòl a tota Espanya. I només se salven les Illes Balears per una addicional on explica que pel sòl especial, per la situació especial de les illes, cosa que hem d'agrair, no li és de completa aplicació. Perquè, li record, Sr. Llamas, que és l'Estat qui ha establert que tot el sòl és urbanitzable, tot, tot el sòl és urbanitzable, tret que es digui el contrari per un planejament que ha de demostrar la seva vocació d'un altre tipus, i això ho ha dit una llei espanyola, una llei estatal, me sorprèn que digui que no.

El Pla de l'habitatge o totes les polítiques financeres es basen en doblers públics de l'Estat, que, perquè té doblers? Bé, tal vegada és que, com que les lleva d'altres bandes, les pot dedicar a això; això pot ser una resposta que segurament vostè la trobarà oportuna, jo n'estic convençut, perquè es queda els doblers de les competències que ja té transferides. La competència d'habitatge, la competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears des de l'any 83; com és que té més doblers l'Estat per dur-la a terme que no la comunitat? Bé, d'acord, es podran llevar d'altres bandes, nosaltres també creim que ha de ser una prioritat política, però reconeguem que no hi ha unes transferències en condicions ni un finançament en condicions per fer polítiques ambicioses.

Però, ja que parlem de competències, crec que hauria de quedar aclarit qui és que pot i qui és que té instruments importants per crear, vostè li diu un banc, això està inventat, se li deia patrimoni municipal del sòl, se li diu a això, Sr. Llamas, patrimoni municipal del sòl, així de clar, està inventat; i hi ha molts d'instruments per aconseguir crear patrimoni municipal del sòl, cosa que per ventura a les Illes Balears s'ha aplicat poc. I per descomptat Palma, bé, a anys llum d'altres capitals o d'altres ciutats de l'Estat que han tengut polítiques interessants, polítiques ambicioses de patrimoni municipal del sòl, que en això tal vegada hi hem de reflexionar. Vostè apunta que qui té ara una certa capacitat financera o d'una certa promoció o de qualificar habitatge és també qui ha de fer la política de sòl. Estam jugant que s'endugui, supòs que parla d'això, un percentatge del nou sòl que es crea, per tant de les

càrregues urbanístiques se'n quedi una part la comunitat per a aquest banc, perquè està previst, però que seria per als ajuntaments; supòs que parla també de la capacitat d'expropiació, de la capacitat d'actuar damunt el patrimoni immobilitzat, damunt el patrimoni tucat, tucat en el sentit de congelat, de sostret al mercat, capacitat que tenen en aquests moments els ajuntaments, i que, certament, si els ajuntaments no reaccionen, jo no sé siestic amb vostè, però, en tot cas, podríem coincidir, que hi ha una demanda social tan important, tan rellevant, tan absolutament que s'ha d'atendre que no ens queda més remei que, bé, o incentivar qui té la competència, la capacitat, els instruments urbanístics per fer-ho, o qualcú altre ho haurà de fer, jo en això he de coincidir amb vostè.

No hem vengut preparats, amb les dades d'habitatge les quals vostè ens ha bolcat perquè, evidentment, la proposició no de llei era més simple, era crear aquest banc i fer un esforç, no sabíem si de caràcter fiscal, no ha quedat molt concretat aquest segon punt que, a nivell genèric, hem de dir que hi estam d'acord, però ha quedat poc precisada la fórmula per aconseguir que l'esforç d'una família d'un habitatge protegit deixi de ser el major de l'Estat, a veure com ho poden fer. I en qualsevol cas no li podré rebatre dada per dada, confii que, en tot cas, siguin altres representants que ho puguin fer o que ho puguin posar al seu lloc.

Jo sí que diré una cosa: en oferta pública, el Govern, tot i no arribar a les dades que tots trobaríem òptimes, per l'increment extraordinari que ha tengut aquesta demanda i, socialment, pel creixement demogràfic que han viscut les Illes Balears, és molt superior al Partit Popular. I en això ho rept, avui ara justament no duc les dades, però les hi contestaré, me compromet a contestar-li dada per dada. En la privada no, és ver, en la privada ha fugit del mercat d'habitatge protegit. I aquí a la comunitat autònoma, vostè ho criticava i era, pareix, un dels punts que anava el segon punt, però podem compartir, que és mantenir el preu taxat baix. Clar, i vostè diu, home, a l'Estat hi pot haver 11 milions, si aquí hi ha 14 o 15, un 30% més que la mitjana de l'Estat, bé, estam fent un greuge respecte d'aquesta gent. No, no, perquè si no existeix cap habitatge no estam fent cap greuge, perquè posar habitatges a 11 milions i hi ha 0 habitatges, com en el Pla de l'habitatge que vostès incomplien, sistemàticament hi havia zeros, home, no estam fent cap mal favor a ningú. Perquè, és a dir, no, hi haurà cases a 11 milions i no hi ha cases, val més que n'hi hagi alguna a 14, que no que no n'hi hagi cap a 0. I avui, és cert, les dades oficials, les dades que marcava l'Estat a preu taxat, no eren atractives per a la promoció privada. També per com ha quedat disparada l'activitat constructora en allò privat, que jo crec que sí que hi hauria mesures que si hi hagués prou sensibilitat a tots els grups, sembla que n'hi ha a estones per aturar la construcció en altres tipus d'oferta, tard o d'hora obligaríem a la promoció privada a tornar tenir, encara que fos per qüestions estrictament econòmiques, a tornar a caure a l'HPO, cosa que en aquests moments la veritat és que n'ha fugit, i que l'únic que ha pretès la comunitat autònoma, intentant canviar els mòduls i pujar-los, és fer-ho més atractiu per al promotor privat. Sense obviar que per al públic el que ha de fer és fer propi habitatge.

I en aquest moment l'IBAVI té un greu problema, i és que no té sòl. Vostè ho apunta bé amb el banc, però és que no té sòl i l'única manera que té d'adquirir-lo és comprar-lo, perquè, pràcticament no té instruments propis, a no ser que s'esdevingués ara i agafàssim les àrees de reconversió territorial que, per ventura per aquí s'hi hauria d'insistir. Jo, Sr. Llamas, l'estam contestant i contestam des de la complicitat que el problema hi és i que l'hem de resoldre i que tal vegada hem de canviar la mecànica, els instruments i fins i tot els actors d'aquesta fórmula, però en aquests moments el que es troba l'IBAVI, esperant que siguin els ajuntaments els que ofereixen sòl, és que no té sòl, no en té. I per ventura és cert que s'haurà de canviar alguna cosa, perquè el que no es pot seguir, o el que no es pot és amagar el problema i no resoldre-lo, afrontar-lo amb més contundència del que s'ha fet aquests anys.

Aquest govern, el govern que tenim en aquest moment, el pacte de progrés ha fet un esforç significatiu en habitatge protegit, però certament insuficient. Això ho hem de compartir i pensam que de cara al futur tan sigui amb títols competencials tan sigui amb altre tipus d'instruments, s'haurà de fer alguna cosa per garantir l'habitatge protegit. I en qualsevol cas, evidentment, sostreure aquests sòls i aquests habitatges de les polítiques de contenció del creixement que, indubtablement, s'han de tenir; per aquí anava el projecte de llei de quotes, com vostè sap; per aquí va la moratòria del Consell de Mallorca, malgrat no tots els grups hi estaven d'acord. I certament, el dret a l'habitatge ha de ser un dret que s'haurà de respectar i fomentar i cercar les fórmules per fer-ho efectiu i remoure els obstacles que l'impedeixin, i ha de ser compatible, en això supòs que discrepam amb vostè, de la mecànica o de les aturades que hi ha d'haver en el mercat respecte del segon habitatge i del turisme residencial, que creim que és imprescindible intervenir des de l'ordenació del territori.

Per tant, no compartim segurament aquesta filosofia lliberal de què l'única cosa que ho pot resoldre és el mercat, però sí per aquí on va ara aquesta fórmula d'intentar que hi hagi altres instruments, i de bon segur que serà un dels reptes que tendrem a la pròxima legislatura. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, Sr. Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui el Sr. Llamas ha vengut amb un pla molt bel·licista, carregat amb la metrallera de dades i moltes dades, però mesclant diferents etapes, anys; fins i tot s'ha atribuït les dades de promoció privada com a un èxit de l'etapa del govern Popular, és a dir, com si no hi hagués hagut unes crisis en el 87, 88, 89 i en el 92 a 94, unes crisis que varen derivar el mercat de la iniciativa privada cap a la construcció d'habitatges de protecció oficial, i això ho atribueix a un èxit dels governs populars. Miri, això ja fins aquí hem arribat, li haurem de recordar una vegada més el grau d'execució, vostè parlava que el pacte de progrés ha tengut un grau d'execució del 20%. Mentida, és molt més elevat: vostè maneja, manipula

les dades a la seva conveniència; però li hauríem de recordar que entre el 98-2001 el Pla del 98-2001, a juliol del 99, el grau de compliment era del 4%, vostè ho sap perfectament això. Per tant, no me parli d'èxits i de fracassos perquè vostès, com ja li ha dit el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, no estan molt legitimats per parlar d'habitatge protegit.

Però anem a veure si fixam un poquet la problemàtica que vostè ha duit aquí, en aquesta comissió, de l'habitatge. Vostè, quan presenta la proposició no de llei, diu una mitja veritat que avui l'ha corregida a la seva intervenció, i és que hi ha un augment constant dels preus de l'habitatge protegit que fa que aquest sigui dels més alts de l'Estat espanyol. I és una veritat a mitges i vostè l'ha corregida, perquè no tan sols aquesta constant es dona dins l'habitatge protegit, també es dona dins l'habitatge lliure, vostè ho ha dit. És un problema general, però no sols és un problema de les Illes Balears, essent molt important a les Illes Balears, és una qüestió que es dona arreu de tot l'Estat espanyol. L'esforç per accedir a un habitatge a l'Estat espanyol ha arribat a nivells dramàtics per a la majoria de la població. Basta dir que l'augment dels preus ha suposat un augment cinc vegades superior als salaris, des del 96, a tot l'Estat espanyol. Els darrers quatre anys ha existit una demanda suficient per adquirir mig milió d'habitatges. Ara bé, aquest mig milió d'habitatges que s'han adquirit els darrers quatre anys, bé, mig milió anual, s'ha de dir que d'aquest mig milió, 300.000 anuals són habitatges ocupats, són noves llars que es creen a l'Estat espanyol. Per tant, queden envoltant els 200.000 habitatges anuals que s'adquireixen per a inversió, i moltes vegades, sovint, són venuts amb guanys a molt curt termini.

Factors com la baixada del tipus d'interès, l'augment de l'ocupació, l'efecte euro, l'efecte refugi de l'estalvi que fuig de la borsa, no expliquen més que la meitat de l'augment o de l'encariment d'aquests preus, de l'encariment del sòl, del material, de la mà d'obra. La causa fonamental, al nostre mode de veure, de l'increment de preus de l'habitatge, que supera l'augment de la capacitat adquisitiva, resideix en elements que han afavorit la sobrevaloració del sòl i, amb aquest, de l'habitatge. Són els canvis, ja ho ha dit el portaveu que m'ha precedit, són els canvis operats, bàsicament, a la legislació estatal en matèria de sòl des del 96. Tan aviat vostès entren en el Govern i ja canvien la legislació sobre criteris de valoració del sòl. Aquests canvis operats dins la legislació en el 96, per vostès, pel Govern Popular de l'Estat, ha generat una expectativa de qualificació del sòl urbanitzable fomentant la revalorització massiva de terrenys. La principal diferència existent en aquests moments entre el mercat immobiliari espanyol i els països del nostre entorn és la minsa dimensió, un 2% del total, del parc públic de pisos en lloguer. Els pisos en lloguer a tot l'Estat espanyol és ridícul, comparat amb tots els altres països de la Unió Europea, que té un pes del 10 i del 20%, i això és un factor important per regular preus: oferir, injectar al mercat habitatges en règim de lloguer.

A això hi hem d'afegir el vigent criteri en matèria de valoració legal del sòl, que anticipa plusvàlues futures als propietaris que no han contribuït a crear-les. Però això, no es preocupi, això té data de caducitat; això, l'any que ve, quan entri el nou govern socialista a l'Estat espanyol, li puc garantir

que serà el primer que canviarem, així com vostès varen canviar a pitjor, nosaltres tornarem corregir aquesta legislació que ha duit tan males conseqüències.

A les Illes és cert, com vostè ha dit, que som la comunitat autònoma que ha experimentat un creixement més elevat de preus, des del 87 fins al 2002. Si bé hi ha una dada esperançadora, que és la dada oferta pel Ministeri de Foment entre el segon trimestre del 2001 i el segon trimestre del 2002 que, per primera vegada, hi ha una tendència, hi ha una inflexió, un punt d'inflexió, on la mitjana estatal és superior a la mitjana de les Illes Balears. I això està clar que es deu a les polítiques de l'actual govern: ajudes, decret d'ajudes; declaració de municipis singulars, que després ja hi entraré, han afavorit una inflexió dins el que era un constant augment de preus a les Illes Balears.

Aquí s'hi afegeixen més factors, a Balears, com vostè sap, Sr. Llamas, hi ha presència de capital estranger molt solvent; hi ha una demanda important de segones residències que paguen o que han pagat fins ara preus per sobre del mercat, i això ha disparat els preus. Hi ha una escassa oferta o hi ha hagut una escassa oferta històrica d'habitatges de protecció oficial durant els mandats populars, una mitjana de 100 habitatges anuals, i no els que vostè ens ha donat, perquè vostè sumava els d'iniciativa privada. Aquí hem de parlar, quan parlem d'iniciativa pública, dels que realment fa el Govern; una altra cosa és que interessi que la iniciativa privada també ofereixi habitatges de protecció oficial. Però vostès, el ritme que duien, quan governaven en aquestes illes, era una mitjana de 100 habitatges per any. A més, també hi ha factors importants que han influït en el preu, i aquests ja són més polítics. Recordi que hi va haver una política clara de promoure les Illes Balears com a segona residència dels ciutadans europeus; això va tenir els seus efectes i encara té efectes. Un altre va ser a un moment, a un cicle econòmic favorable, anant en contra de totes les ensenyances dels més prestigiosos economistes mundials, a un cicle econòmic favorable es va injectar una important quantitat de doblers públics, estic parlant del Pla Mirall, que també va tenir una influència desfavorable en els preus, materials, mà d'obra, etcètera.

I a les Illes, l'increment del preu no ve donat per l'increment del sòl, sinó que ve a l'inrevés, és a dir, no és igual que a tot l'Estat espanyol, aquí el que s'incrementa és l'habitatge, per la gran demanda i la gran pressió de noves residències i això provoca un augment del sòl.

Però com ja li he avançat abans, la injecció d'habitatge de protecció oficial no és suficient. El govern del pacte de progrés té clar que, en el millor dels supòsits, pot arribar a una promoció d'habitatge de promoció pública d'entre 500 i 1000 habitatges anuals. Això no basta, perquè vostè m'ha parlat d'una demanda de 6000 habitatges/any i jo li puc dir que és de 9000 habitatges/any, estudis més solvents que els que vostè ha ofert diuen que hi ha una necessitat en el mercat de les Illes de 9000 habitatges per any. Per tant, és important atreure la iniciativa privada, és molt important que la iniciativa privada també torni a construir habitatges de protecció oficial. I vostè sap que en els seus darrers anys de mandat la iniciativa privada havia

abandonat aquest mercat. I en els primers anys de mandat d'aquest govern també la tendència era la mateixa, era nul·la la presència del sector privat en la construcció d'habitatges de protecció oficial. Per què? Perquè els preus són uns preus, els preus bàsics fixats per la legislació estatal, eren uns preus que no eren atractius, no donaven beneficis al sector privat. Per tant, era important, perquè inundar aquest mercat d'habitatges de promoció oficial, de promoció pública, de promoció privada, perdó, que el sector privat tengués uns preus més assequibles, i per això era important la declaració de municipis singulars, posant uns preus més pròxims als preus que regeixen en el mercat.

Però això ha d'anar acompanyat d'ajudes públiques, que després n'hi parlaré. Vostè demana la creació d'un banc de sòl, jo li diré poques coses perquè ja el portaveu del PSM-Entesa Nacionalista ha tractat el tema talment com s'ha de tractar; és a dir, estam davant un problema que la Llei estatal del sòl diu que l'administració actuant és l'administració municipal; que és l'administració municipal la que ha de crear un patrimoni municipal de sòl públic. I l'administració actuant, en aquest cas, els ajuntaments, ho poden fer a través del sistema d'expropiació per incompliment dels deures urbanístics o ho poden fer a través del 10% d'aprofitament mitjà. Què passa? Que si els ajuntaments posassin a disposició sòl o un valor sense transformar, es podria fer política d'habitatge protegit, és a dir, abans de plusvàlues. Però, quina és la realitat a les nostres illes? Que els ajuntaments han venut aquest sòl, han anat venent aquest sòl per autofinançar-se. Aquí podríem entrar dins el problema d'insuficiència financera dels ajuntaments; la necessitat d'un pacte local, etcètera, però no és el moment de tractar-ho.

El cert i segur és que hi ha ajuntaments que han fet els deures i hi ha ajuntaments que no han fet els deures. Basta recordar, comparar la política d'habitatge de l'Ajuntament de Palma, de creació de sòl disponible per a habitatge públic a Palma i comparar-ho amb Calvià, basta aquesta comparació. No es pot comprar sòl a preu especulatiu per fer habitatge protegit. El mateix Ministeri de Foment fixa que el màxim que es pot repercutir damunt el preu final d'un habitatge protegit, com a preu del sòl, és el 15%. Si se supera aquest 15% ja estam donant beneficis als propietaris del sòl, als propietaris que venen el sòl, i realment, d'aquesta manera, el mateix Ministeri de Foment ens indica que no és possible fer habitatge protegit. Jo me deman, per què l'Estat no posa a disposició dels ajuntaments, per poder aconseguir la formació d'un patrimoni de sòl públic, no posa a disposició tots aquests sòls que té en desusos, per exemple dins el municipi de Palma, tota aquesta quantitat de quaters de soldats que estan buits, que es podrien posar a disposició? Així i tot, també me deman per què l'Estat no canvia la legislació damunt valoració i sobretot damunt l'obligació quan es desafecta un bé públic d'utilitzar, de seguir el sistema de subhasta i no el sistema de concurs, com han demanat moltes comunitats autònomes, fins i tot comunitats autònomes governades pel Partit Popular? I això permetria que tots aquests sòls que es podrien posar a disposició dels ajuntaments i treure a concurs amb unes condicions lligades a la construcció d'habitatge públic, permetria millorar molt la realitat que tenim actualment.

L'única solució en aquest cas, no essent, com no és l'administració autonòmica la competent, és arribar a acords amb els ajuntaments, però aquests acords només són possibles i s'estan duent a terme amb els ajuntaments que han complert els deures, com he dit abans. Si compràssim sòl a preu de mercat qui s'enduria la plusvàlua seria el propietari del sòl, i així, ja li he dit i li repetesc, que no es pot fer política d'habitatge. Si bé, així i tot, l'IBAVI i GESTUR és a dir, miren i de fet intenten comprar a preus assequibles tot aquell sòl que es posa a disposició i que té uns preus realment assequibles per fer habitatge de protecció oficial. Li record que el Pla estatal d'habitatge, que abans tenia unes partides, uns ajuts, per a adquisició de sòl, en aquests moments el darrer pla ha eliminat aquestes ajudes. Per tant, el Govern estatal ha eliminat, no dóna ni un euro per a adquisició de sòl. I això també seria important per poder aconseguir, diguéssim, aquesta formació d'aquesta patrimoni.

Quant a la segona part de la seva proposició no de llei, sobre mesures perquè l'esforç d'una família a Balears pugui adquirir un habitatge protegit deixi de ser la major de tot l'Estat, li he de recordar que, si bé és cert part del que vostè ha dit, hem de retreure l'existència del Decret 91/2002, d'ajuts a la promoció i accés a l'habitatge, i el més recent Decret 7/2003, també d'ajuts complementaris per al Pla de l'habitatge estatal 2002-2005, on hi ha un ventall d'ajuts que fan que els preus finals d'adquisició siguin preus que estan per davall de la mitjana de l'Estat espanyol. Li posaré uns quants supòsits: posem per cas un habitatge de 90 metres quadrats a Palma, amb un preu d'adquisició de, ho diré en pessetes, 18 milions de pessetes, essent els adquirents menors de 35 anys i de quatre fills, amb una persona major al seu càrrec, la subvenció aniria des de 5 milions de pessetes fins a un mínim de 3 milions de pessetes. Això fa que aquestes ajudes complementàries de la comunitat autònoma del Govern de les Illes Balears faci que al final preus de 18 milions de pessetes passin a ser preus de 13 milions o de 15 milions en el pitjor dels supòsits. O, per exemple, un municipi singular de tipus B, per exemple pot ser Consell; un habitatge també de 90 metres quadrats, 17.500.000 pessetes d'adquisició, els adquirents menors de 35 anys, sense fills ni familiars al seu càrrec, l'ajuda autonòmica va des de 3.800.000 pessetes fins a un mínim d'1.800.000 pessetes. Els preus finals, els preus reals amb aquestes ajudes serien de 13.600.000 o 15.500.000 pessetes. Per tant, amb les ajudes que hi ha instituïdes en aquest moment els preus estan, com li dic, per davall de la mitjana de l'Estat espanyol. Per tant, no és cert el que vostè ens ha dit aquí.

Per tant, no donarem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cànoves, en torn de rèplica, té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Llamas.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Contestaré conjuntamente a los dos intervinientes. Primero, en cuanto al tema de la

manipulación de los datos: todos los datos que he dado son datos oficiales, ya sean del Consejo Económico y Social o ya sean del Ministerio de Fomento, no me he inventado ninguno, como su conseller, Sr. Cànoves, que sí que se inventa los datos y se los saca de la manga como si fuera un mago, se lo puedo asegurar, porque constantemente todos los datos que he facilitado aquí son datos que están, y se lo puedo facilitar cuando quiera, son datos que están editados o bien por el Ministerio de Fomento o bien por el Consejo Económico y Social. Si usted cree que el Consejo Económico y Social falsifica los datos, allá su conciencia.

El Sr. Cànoves me habla del esfuerzo del Estado español, que es dramático, en cuanto al precio medio de la vivienda. Entonces ¿qué es lo que pasa en Baleares si realmente se está duplicando la media del Estado español? Será mucho más dramático. No entiendo que por cargar contra Madrid, sabiendo que estamos muy por encima de la media estatal, venga usted ahora con estas alegrías. En realidad lo que parece que interesa hacer es constante oposición a Madrid, hay un victimismo clarísimo a este respecto, sigo insistiendo que muy pocas competencias le quedan a Madrid, excepto el deber constitucional de, como a todas las administraciones, es decir la del Estado, la de la comunidad autónoma y los ayuntamientos, el deber constitucional de ayudar a tener una vivienda digna. Y esto, le repito, sigue siendo tanto para el Estado que lo que hace es financiar vivienda por no tener competencias, como el Govern que lo único que hace es contratar para hacer viviendas, como los municipios que son los que disponen de algo de suelo.

Entrando en el tema de la disposición de suelo, hay una sentencia del año, simplemente para diferenciar lo que se ha hablado de un patrimonio municipal de suelo, aquí han estado hablando de un patrimonio municipal de suelo y nosotros estamos defendiendo de que este mismo patrimonio se pueda hacer a cargo del Govern balear. El Govern balear consideramos que tiene competencias para poder hacer su patrimonio del suelo y de hecho, Sr. Cànoves, usted lo ha reconocido al final, lo ha reconocido cuando me dice que GESTUR y el IBAVI compran suelo y pueden llegar a tener una bolsa importante de suelo para estabilizar la oferta y la demanda. Lo que realmente es impresentable, en otro orden de cosas, es que me vengan ahora a hablar cuando hablamos de vivienda protegida, quieran ustedes diferenciar la de promoción pública y la de promoción privada, simplemente para intentar justificar el desastre de datos que tienen y por no poder hacer la comparativa entre lo que se hizo en el Partido Popular en la última legislatura y lo que se está haciendo ahora. Los datos siguen siendo del Consejo Económico y Social y los datos, estamos hablando de vivienda protegida y la necesidad de poner en el mercado, digamos el deber constitucional de poner en el mercado vivienda protegida, ya sea de iniciativa pública o de iniciativa privada.

Entonces entiendo que es muy interesado que quieran ahora hablarnos de diferenciar los datos de la iniciativa privada y la iniciativa pública. Al principio de alguna manera critican la legislatura del Partido Popular porque había mucha iniciativa privada y sin embargo ustedes ahora suben los precios a costa

del deber social de dar vivienda a aquellos que menos dinero tienen, aquellas clases más desfavorecidas y sin embargo ustedes su política ahora es la de promocionar la iniciativa privada, ¿en qué quedamos? En realidad hay una incoherencia clara en esta política. Ya le he hablado de que hay un grado de cumplimiento de los presupuestos y que es evidente y que hemos denunciado varias veces, la primera por supuesto en el pleno que hacía referencia a los presupuestos, de que este gobierno no se está gastando ni un 25% de lo que presupuesta para vivienda. Esta es la capacidad de gestión de este gobierno en materia de vivienda.

En cuanto a los criterios de valoración, desde luego la diferencia es evidente porque ustedes lo que pretenden con su nueva política es quitar esa valoración de lo que puedan ser elementos especulativos, no viene a ser más que una intervención abusiva sobre lo que es el suelo. Ustedes lo que quieren es socializar directamente todo el suelo e impedir lógicamente el libre mercado. No acabo de entender esta política que implica tener la vivienda protegida más cara de Baleares para después subvencionarla. Para mi es realmente incomprensible, no entiendo que beneficio puede haber en ello, ustedes aumentan el precio de la vivienda protegida, dejan un sector de la población fuera del alcance de este tipo de viviendas y después lo subvencionan. Esto algún me lo tendrán que explicar claramente porque este tipo de política es prácticamente incomprensible.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llamas. En torn de contrarèplica pel Grup Parlamentari PSM- Entesa Nacionalista té la paraula el seu portaveu el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé només per precisar algunes afirmacions. En primer lloc aclarir com a mínim per part del nostre grup, confessar que no haviem duit preparades les dades que ens ha explicat el Sr. Llamas, però sí no qüestionar tant l'oficialitat de les dades, s'han comparat coses que són incomparables i certament una cosa és la promoció privada i l'altre és la promoció pública i molt lògic a l'hora de fer una anàlisi d'allò que està passant en els HPO és diferenciar-les perquè allò que depèn moltes vegades de perquè un promotor privat s'interessi per aquest tipus de promocions, han de ser elements que són extens a la pròpia regulació d'aquests habitatges de protecció oficial.

I és allò que hem intentat explicar, o exposar mitjançant la nostra intervenció. No hem criticar en absolut que hi hagués hagut iniciativa privada en els temps del Partit Popular, hem criticat que no n'hi va haver de pública i hem explicat com és que queia en picat, en temps del Partit Popular, i quan s'hi ha arribat en aquest temps del pacte de progrés, que havia ja començant i s'havia anat escampant perquè les dades d'habitatge acabat ja baixaven i baixaven en picat, però és que

les d'habitatge qualificat, per tant, allò que ha explicat, allò que ha succeït realment en el 99-2003 és que havien caigut absolutament i per què havia decaïgut? Home alguna cosa hi tindrà a veure el tercer boom de la construcció que ha fomentat una ordenació del territori i una política, del Partit Popular, que tant li interessava que això es produís. I alguna influència ha tengut, com s'ha apuntat, altres iniciatives com la del Pla Mirall que efectivament no posava els doblers a un any, els doblers les posàvem en 10 anys, però tota la inversió es posava dins una pressió impressionant sobre uns determinats anys i això ha tengut uns efectes, clar que sí.

Uns efectes que hem recollit, han caigut sobre la qualificació especialment i d'una manera molt impactant, ja venia, però s'ha consolidat i s'ha confirmat aquests darrers anys i ara es recuperarà. Es recuperarà a base de fer més atractiva la promoció privada, no quedava més remei que fer-ho i parl sempre des d'una certa confiança que les dades d'allò que és privat són bones, si vostè diu que un privat ven a 14 milions o 11 milions ens ho creim, jo he de pensar que és així, per tant, m'ho crec Sr. Llamas, però és un privat i té mecanismes que com a mínim, vull pensar i hem de pensar, que allò públic és en aquest tema especialment transparent, però a tots ens han xiulat alguna vegada les orelles, a tots ens han xiulat les orelles sobre l'HPO.

Per tant, crec que és molt important animar la iniciativa privada perquè faci promocions, però també establir perquè no se n'han fetes de públiques. I insistim, aquest Govern ha fet més habitatge públic, per ventura encara insuficient. Ja s'ha dit que l'òptim de promoció pública sempre serà insuficient, però home com a mínim es podia millorar i es podia millorar molt. S'han posat dos exemples i anem al tema competencial de qui és que ho pot fer, és que els ajuntaments no només poden fer patrimoni municipal del sòl, és que tenen mecanismes i obligacions legals de fer-ho i una de les seves prioritats ha de ser l'habitatge social i això a les Illes Balears s'ha obviat molt, per molts de motius, per un tema financer bàsicament, però els ajuntaments han cercat fórmules per sortir de l'obligació de crear patrimoni públic i concretament dedicar-lo a habitatge social.

Palma n'és un exemple dramàtic de la manca de sensibilitat en aquest greu problema, compartim amb vostè que ho és, però realment Palma és un exemple de com no es pot comportar en aquest tema. Mentre que Calvià, crec que no som jo personalment sospitosos d'alabar l'urbanisme de Calvià, que he criticat i mantindrè una actitud crítica i dura contra el planejament de l'Ajuntament de Calvià, tanmateix ha de reconèixer que les plusvàlues i el patrimoni generat a través de l'actuació urbanística a Calvià sí que ha redundat, en part, és qüestionable, però comparat a anys llum de Palma en el tema d'habitatge social, indiscutiblement. És una mostra de què si hi ha voluntat política per anar per aquí, sigui perquè sigui aquesta voluntat política, en aquest cas sí que es pot fer realment política d'habitatge.

Que també altre gent en pot tenir, és cert, el que passa és que una cosa és haver d'anar a base de compra i de compra sempre en preus de mercat absolutament amb unes expectatives

que genera l'ordenació del territori i que són realment molt difícils de fer un banc suficient de sòl, que no els instruments més interessants, més intel·ligents, més de lògica urbanística que en aquests moments tenen els ajuntaments. Comprar és comprar i dins un mercat absolutament inflacionari i especulatiu perquè hem generat una demanda de segona residència, hem estimulat que tot es posi en el mercat per a qualsevol tipus d'ús, la veritat és que és molt difícil dins aquestes condicions fer política d'habitatge social. Per tant, s'ha de canviar també la regulació de l'ordenació del territori, en aquestes estam i crec que això ens ajudarà a tots de fer realment polítiques socials.

A mi de la seva explicació m'ha quedat una cosa bastant clara políticament Sr. Llamas, puc compartir allò que vostè diu respecte la necessitat d'habitatge social, però tanmateix em queda la sospita i una sospita bastant confirmada per la seva intervenció, que vostès utilitzen els problemes de l'habitatge social senzillament per atacar les polítiques de protecció del territori. Vostès estan absolutament en contra de les polítiques de protecció del territori, com li ha dit vostè? Intervenció absoluta, promoció pública és intervenció, patrimoni públic de sòl és intervenció. Els mecanismes que tenen els ajuntaments per fer patrimoni municipal del sòl és intervencionista, però no a vostè li preocupa la intervenció i allò que vostè vol és mercat, mercat i mercat i efectivament el Partit Popular s'ha interessat pels problemes que hi pot haver d'habitatge social el dia que hi hagut mesures de protecció del territori i això a mi em fa sospitar que m'estan disparant amb un tema que els preocupa relativament i que la seva política pràctica durant molts d'anys no ha estat mostrar aquesta sensibilitat i senzillament el seu objectiu és un altre, és atacar les polítiques de protecció del territori i nosaltres evidentment hi estam compromesos absolutament i a més estam convençuts que poden redundar en benefici de les polítiques d'habitatge social. Que vostè no hagi entès que hi pot haver els mòduls per a promoció privada més alts i després hi hagi d'haver ajudes públiques, és que no entén que estam intentant estimular el promotor privat. Jo crec que és bo d'entendre, està explicat i el Sr. Cànoves li ha explicat més extensament que jo.

Per últim el tema de la competència de l'Estat, estic convençut que la segueix intervenint d'una manera excessiva, bàsicament atribuïnt-se avui a través de la igualtat de tots els espanyols, del seu 49.1 famós, que ha esdevingut el principal títol competencial de l'Estat i en el qual apunta quina és la qualificació de sòl arreu. Evidentment està fent moltíssima política de sòl i qüestionant moltíssim la nostra capacitat de decisió al respecte. Però sobretot l'Estat té una competència, una competència que no és cap títol, són els doblers, qui té doblers té política i qui té el finançament pot fer un pla d'habitatge o pot fer una altra cosa, però pot fer qualsevol tipus de política, si no tenen doblers, els ajuntaments no tenen doblers, si les comunitats autònomes no tenen doblers no es fa polítiques d'habitatge. Sap on es política d'habitatge? A Navarra, al País Basc. I li diré que quan es farà realment política d'habitatge seriosa, la pròxima legislatura? Si hi ha sensibilitat i si hi ha un pacte de progrés que la pugui dur a terme, però sobretot si hi ha concert econòmic. En haver-hi concert econòmic, jo li dic que fins i tot el Partit Popular faria polítiques d'habitatge, fins i tot el Partit Popular faria política d'habitatge.

Posin el concert econòmic i posarem moltíssimes polítiques en marxa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu el Sr. Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. També per puntualitzar una sèrie d'afirmacions que s'han fet per part del portaveu del Grup Popular. En primer lloc jo no dubt en cap moment que les dades que vostè ha aportat aquí són reals i estan estretes d'estudis i dades facilitades per organismes oficials. Jo quan parl de manipulació de dades és de la manera que es cuinen aquestes dades perquè donin uns resultats que, a més els que hem viscut en aquesta comunitat autònoma perquè si venguéssim d'un altre país tal volta ens podrien enganar, però els que hem viscut els darrers 20 anys com a mínim en aquest país sabem allò que ha succeït. Jo tampoc no dispòs en aquest moment de totes les dades, però li puc garantir que la manipulació ve de la manera que s'han cuinades, sent unes dades oficials.

Vostè em demana per què ha augmentat més el preu de l'habitatge a les Illes Balears que a la resta de l'Estat espanyol? Jo li he de repetir allò que ja li he dit, no sé si m'escoltava. Primer, un element, un factor que s'ha donat a tot l'Estat espanyol i que ha influït també a les Illes Balears perquè formam part d'aquest Estat, els canvis operats a la legislació del sòl de l'any 1996 per el Govern del Partit Popular. Uns canvis operats que han generat que tot el sòl és urbanitzable i això genera unes expectatives i unes pujades de preu, tot el contrari del que pretenia el Govern del Partit Popular mitjançant la mala anomenada liberalització del sòl i que era contenir aquests preus. Idò no s'ha donat aquesta contenció de preus, a l'inrevés, s'han disparat els preus. Un altre factor, ja li ho he dit també, és a dir, els criteris de valoració. Hi ha moltes comunitats autònomes que estam demanant per favor que es canviïn aquests criteris de valoració, no és possible fer habitatge protegit pagant plusvàlues que el propietari no ha generat. Vostè li dirà socialitzar, bé no ho sé, però d'aquesta manera no és possible fer habitatge.

Altres factors ja més propis, per què ha augmentat més el preu de l'habitatge a les Illes Balears, específicament a les Illes Balears? Li ho tornaré a repetir, perquè hi ha una presència de capital estranger molt solvent que està cercant habitatges i segones residències a preus molt superiors que els autòctons d'aquí no podem pagar i això és un fenomen que es dona a les Illes Balears i a tota la ribera occidental de la Mediterrània. És a dir, molts de ciutadans europeus tenen el desig de tenir una segona residència en el litoral mediterrani occidental i preferentment a les Illes Balears, un factor importantíssim.

Dos factors polítics afegits, també li ho repetiré, que també han encarat molt més que altres territoris els preus. El Pla Mirall, a qui li passa pel cap injectar una quantitat de doblers

impressionant a un moment en què l'economia era favorable? Això immediatament provoca una mancança de materials de construcció, un encariment del materials de construcció, un encariment de la mà d'obra que va anar com un peix que es mossega la cua que va anar engrandint la cosa de mala manera i un encariment de l'habitatge i un encariment del sòl. A més de tot això per si fos poc, vostès es dediquen els darrers anys del mandat del Sr. Matas a vendre les Illes Balears com el paradís de la segona residència dels europeus. Clar això va suposar, jo no li ho negaré, un revulsiu per a l'economia de les Illes, però també va provocar un encariment dels preus per damunt de l'encariment dels preus de la resta de la península. Jo si vol li ho puc tornar a repetir, però crec que queda ben clar quins són els factors, a més dels factors que es donen a tota la península, que han encarat els preus aquí.

Aquí a més hi ha un altre factor afegit, la política inexistent d'habitatges de protecció oficial de successius governs del Partit Popular, una mitjana d'habitatge de promoció pública de 100 habitatges anuals a totes les Illes Balears. Amb això no s'intervé en els preus del mercat de l'habitatge de les Illes Balears. Aquest Govern ha començat a invertir la tendència i prova d'això són les darreres dades subministrades pel Ministeri de Foment, allà on la mitjana del preu de l'habitatge de les Illes Balears s'incrementa per davall la mitjana, per primera vegada des del 87, estatal i això és gràcies a les bones polítiques que està duent aquest Govern del pacte de progrés.

Vostè em parla de què reconeixem en certa manera que hauríem de fer, vostè diu, una borsa, jo dic un patrimoni de sòl públic i que de fet l'IBAVI i GESTUR es mouen per cercar terrenys però no es mouen per cercar terrenys perquè no són la competència, li repetesc que no és autonòmica, no es mouen per crear un patrimoni, això és competència i ja li ho he dit, de les administracions municipals, es mouen per comprar terrenys per construir-hi immediatament per promoure habitatges immediatament, no per guardar-los. Qui ha d'acumular aquest patrimoni són els ajuntaments. Si GESTUR i l'IBAVI es mouen és perquè alguns ajuntaments, jo diria que el més important ajuntament d'aquestes Illes que és allà on es podria incidir positivament en regular els preus creant i ofertant molt d'habitatge, que no ho ha fet, és a dir ho ha hagut de fer el Govern cercant sòl que moltes vegades no ha pogut adquirir perquè són preus de canari jove, com deim aquí, que no es poden pagar i que realment la repercussió damunt el preu final de l'habitatge fan impossible polítiques d'habitatge protegit.

Vostè em parla de si volem socialitzar. Bé m'explicarà si comprem sòl amb plusvàlues que el propietari no ha contribuït a generar-se, com podem fer un patrimoni de sòl públic, m'ho explicarà perquè realment és que jo no hi veig la manera de crear-lo. Si vostè vol que adquirim el sòl al preu amb plusvàlues realment és impossible fer polítiques d'habitatge.

Vostès el que realment han fet i amb això ve la confusió, jo no li ho negaré, vostès el que han provocat és que es construeixin molts d'habitatges a tot l'Estat espanyol, això no els ho negaré, realment ho han aconseguit. Però el mandat constitucional no és aquest, no és inundar el mercat d'habitatges, és un altre el mandat constitucional, és fer

accessible l'habitatge a les persones que necessiten un habitatge i que és una cosa molt diferent a la que vostès han fet. Vostès el que han fet és inundar aquest mercat, pensant com a liberals, de vegades són conservadors, de vegades són liberals, en aquest cas com a liberals, que liberalitzant el mercat regularien els preus i han regulat els preus, han contingut els preus? Jo el que veig és que a tot l'Estat espanyol s'han disparat els preus i no han aconseguit contenir els preus. Vostès han fracassat dins la política de l'habitatge en tots els elements, en tots els mecanismes que han introduït modificant la legislació estatal i enlloc d'anar cap endavant hem anat cap enrera.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cànoves. Per tant, podem passar a la votació d'aquesta proposició no de llei RGE núm. 465/2003.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 5, en contra 8, abstencions cap.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei. I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma